

ЯНА ЯЗОВА СКРЪБ

chitanka.info

Мъждукат газени фенери
във уличната гъста кал.
Нощта във локвите трепери.
Вампир луната е заял.
И просяците с ръце вдървени
фенерите подпират с гръб;
а бедните им мисли спрени,
увиснали на щърбав ръб.
Под хладна светлинка във здрачът
на гола немощ, подир теб
те — просешките мисли плачат:
„Пари ми дай, пари за хлеб!“
— Ех, стига куцахте сакати!
Днес в празник тропяхте по мен!
„Ний носим сухите комати
в бордей на кална локва плен.
И просим в пътя си до къщи,
по улици — море — вървим.
На всеки стълб фенер намръщен
ний слабия фитил гасим.“
Вървят те — нечовеци бедни.
Вървят — тук плът на вечна скръб.
Фенерите гасят последни,
Подпрели ги със дрипав гръб.
Нощта до портите се спира,
за помощ гледа ме в очи...
А улицата ги разбира
и в хладна тиня си мълчи...
И хукнах аз към теб в тъмите
да скрия празник в твоя праг...
Но в сънен креп мълчат вратите —
И всеки дом е саркофаг.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.